

Pacific Herald.

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 9

Parkland, Washington, 28de februar 1902.

12te Aarg.

Salm e.

Gud se hvem ejer mig nem
At alle mine Gjæder,
Gjæsader mig til Himmel'en.
—Det første Raabens Under;
Og jeg kan være glad og fra,
Thi det er nu min høje Tro:
Mit liv er Jesu Bunder.

Et egen Kraft jeg intet er,
Ran heller intet blive;
Men Gudsområdets troder næv
Og den kan Krafter give —
Og den ubretter også bet,
At jeg kan tro og lære tri,
Og altid Gud tilstyrke.

Raat Gud i Ordet træber til,
Der først er et af mændene:
At gjøre los som Gud det vil,
Eller bort fra ham træbe;
Det sidste kan jeg haare let,
Det første, je hvem ejer saa bet?
—Hvem kan min Sjæl omvende?

Det er Guds store Stjærlighed,
—Hans Raades Almagtigheder,
Raat den i Sjælen trænger ned
Gaa Hannehus der flinger,
Jeg hænger mig til Raaben blot
Og ved et noget bedre Etat,
—Det mås jo Himmel bringer.

Og ic, Gud raffte det mia til,
Og gav mig Lyft at tage;
—Han gav mig Lyft og Kraft dertil,
Og hvad stod saa tilbage:
At jeg kom æren gav besøg
I Rydighed imod hans Ord.
Der først er i de junge.

Gud ene har det gjort island,
At jeg hans Barn kan være,
Et har jeg gjort det mindste Gran,
Hans Hjelpe at være.
Hvad jeg et, jeg af Raade er,
Og Raaben mig paa Hender hører,
—Og Raaben vil jeg øre.

O. Donathen.

82. Overgangen over det røde Hav. Egypternes Undergang.

Jacob med sin Hær truede Jøraels
Barn med Undergang. Men Guds
Engel, Guds Son, som drog med Is-
rael i Jld- og Stoffslæten, leide sig
hin ud mellem begge Hære og afsoldt
Egypterne fra at gjøre hans Folk
Stede. Saaledes leide Herrens En-
gel sig om dem, som frugter ham, og
friar dem ud. Kristus blynt sin
Kirk, er en Albmar omkring den, der
stiller den fra dens Hjælder.

Og nu ejer Gud etter en stor Gjæ-
ning, lig den om Paaskenatten. Gud
aabnede dørene sin voldsige Arm til
sit Hølle og dets Hjælder For-
bærvelse. Han sendte Medding for
Jørael og Straf over Egypten. Mo-
ses udtalte paa Guds Beslutning sin
Slav. Da lod Herren en stærk Østen-
wind komme, og Vandene løste sig.
Jøraels Barn gik vildt igennem Ha-
vet paa den iste. Vandbolgerne stod
paa begge Siber opstørrede som Mure.
Saaledes fører Herren sine ustadie
gjennem alle Unsejelsens Bolger, ion
at om de, som Profeten figer, gaar
igjennem Vandene, bliver de dog ikke
overskyllede, og om de gaar gjennem
Haben, bliver de ikke brændte. Og
tilvidst fører han dem gjennem Vandens
og den ørste Dags Straf, til den
anden Side af Globen, til Græghedens
salige Ha.

Egypterne fulgte Jøraels Barn til
midt i Havet. Men da i Morgenmorg-
nen, stede pludsig Herrens Engel fra
Jldslæten paa dem, og dette Guds
Bredesblit forvirrede deres Hær og
sænderbræt deres Vognehjul. For-
kastede vendte de om, og nu fælte
Moses med sin Slav paa Guds Bes-
lutning Bolgerne tilbage, og Vandet
fløjte Vogn og Ryttere og hele Fa-
raos Hær, saa at der ikke blev en til-
skuer.

Det var Guden paa Stoffslæten,
som begyndte med Drabet af de forste-
jæde. Siden har Herren allerede på-

sat en Stopper for sit Hølle Hjælder,
naar de vilde gjøre det et midt dem, og
sæt mange verdige og Dronner fra
Troen. Og engang vil hans Hæde
brynde og forstyrre, forstærke og til-
integjøre hele den fiendelige Verden.
Dob, Dom, Undergang og Fordam-
melse er de forhædede Sudres Ende
og Enden paa alle Kjældes Hjælder.

Hed ved at sige: „I denne Dag Men i
Vinter to rige Døver overjaldt, dræbte
og plundrede.“ „Skæfflig!“ sultede
Røbmanden og var meget urolig og
benge. Solen var juft gaaet ned og
inbrybende, ubrugelig. Slumring
lagde sig over den slade Steppe.

Pludselig holdt Vognen. „Stig
op!“ bejeler Herren sin Røbmand med
alvorlig Stemme. Forhædet følger
Røbmanden Opstørtringen. Da sprin-
ger ogsaa Kolonissen af, droger en lang
Kniv og siger: „Kæd med og bed din
Røde Bon; jeg tager straks dit Liv!“
„Hør Guds Skab, forharm dig!“
strof den udstyrlige og styrke paa sine
Kun. „Der gives ingen Gud! Der
gives ingen Dom! Der gives ingen
Samvittighed! Du man du, thi jeg
trenger dine Penge!“ forhætte Her-
ren.

„Men betænk dog, at det vil spes-
ges.“ „Nei, tater vil spørgs!“ Inet
Menneske kan bevirke, at jeg har taget
dit Liv her i Nat! Da jeg er befundt
som et ærligt Menneske, vil ingen mis-
træde mig. Bered dig til at dø; jeg
har ingen Tid at spilde.“

Et Tilkale, Bon og Graad var for-
gjenes. Da begynder Røbmanden
med hvidt Graad at bebre, bejende for
Gud sin Synd og berhalde om Hjælle
for sin Sjæl. Han beder også for
sin unge Hustru og deres imaa, usor-
førde Born. — Pludselig bliver han
afbrudt. Herren med Kniven i Hænden
figer til ham: „Set du, hvilic jeg
nu hører troede paa Gud, eller en
Dom, eller paa Samvittigheden, hvis
jeg selv ikke har, saa funde jeg her med
stor Ro have dræbt dig. Men fordi
jeg frugter den levende Gud, berer
jader jeg dig leve. Nu, givs der en
Gud?“

„Ja, der gives en Gud,“ sagde den
tængende, der stred med bleze Røber.
„Nu har jeg berist Dem, hvad jeg nu
lig lovede; nu kan De stige op igjen,
kjære Herre; vi maa flyde os afsted,
for ikke at komme for sent til Jesu
bansfjorden.“

selv har osbenbort sig. Men hvad enten man nu fortæller blidt Guds osbenbort har væg denne Mose eller anderledes, saa bliver det dog sørkt, at ingen nogensinde har set Gud; thi dermed skal jo man vægt, at ingen nogensinde har set Guds Vorjen og Hellighed. Denne har hvælten Abrahams eller Jakob, denne har Israels Moses 2 Mos. 33 ikke set. Overalt var det tun v i en hvilige Stillelse, i hvilken Gud eller Engelens Hellighed viser fremtrodte, men ikke Guds egentlige Vorjen, Mennesket jæ.

Herved varde overmindste en Anhæbberen vare voldet af Velen. Men er allerede det dog imod, at Gud overhovedet vaa joed i Maade trodte eneste af den gamle Vags fremme næv, saa vil jeg spørge dig: et det da overligt, at Gud skulde have stadt Mennesket i sit Vilbede og saa stolt stjælt sig for det? En Moder stjæler sig ikke for sin Barn; hvilke da Staberne have stjælt sig for sin dyrebarteste Stabning? Fremdeles: hvilkeskildt hænde da hine fortidens troende bliver vise vær sin Gud, hans Ord og Viljet. Vi have Guds Ord i vores Huse; vi st a ned Jesum Kristum og Sønneskretts Hænd i det overdrift Somfund med ham. Vor Tro vær hævder en fast Grund i det nye Testamente Frejselighedsfæning. Men hvæledes kilden i hine fremme til Fælhed? Du vil ester alt dette vist maatte tilskaa, at ikke aleu for Patriarkernes Skuld, men også for det Guds Skuld, som frammede fra dem og vorm mist blandt Herdinge, fæltene skulde til ve opbådt for sine Hæbre Gud og havor i tra Esguder, især denne Gudsosbenbort her vor ligesom nødvendt.

Men hvilke fremtroder Gud saa menneskeligt? Jeg vil ikke saa e, at det dog i troder sig af sig selv, om Gud, som har stadt Mennesket i sin Egnelse, ingen vist sig for Vicemester i de 12 Egneller; thi Sagen har en meget dybere Grund. Det dog i da ikke fuldt dig selv ind og vist din Oprindelighed, at det nye Testamente berettet os om en meget hært og vidunderligere Guds osbenbort end alle hine i det gamle Testamente næ. — en Gudsosbenbort, som ikke består i, at Gud forbigaaer v e har vægtet ha v en estelig Stillelse, men i, at Gud er blevet Menneske, og som er fra fuldkommenet hos, i hvem Gud osbenbortede han. Unde Rige: »Du vil jeg jer, han ses Guds Vorjen og Hellighed. Eigenderfor denne Guds osbenbort i det nye Testamente er i det gamle Testamente som, det nu er forbi med den Fortællingen

Stjernene for den opgaaende Sol og Gammel. Dog det er ikke det rette Viselede. Raet Solen om Morgenens staar op, da fortænde soest eneste fremmede Straaler d'as komme. Dette Staalet gaa ud fra Solen, men de vise sig for den. Med disse Solens forbud har man signet jeg Guds Habenborter i det gamle Testamente. Vi gælde vise staa i den indre igste Sammenhæng med Solen, hvæledes vise i m. b. den store Gudsosbenborting i Kristo. De gaa forud for denne, som denne Trohædere og Fortæller. Hærdi Gud i Christus' Hjælp bliver Mennesket i Kristo til Verdens Frelse. Jaab osbenbort har sig overalt, hvor det gælder, hvilke tilkommende Frelse, allerede foreud i menneskelig Stillelse.

Det hælder sig let esterwise, hvæledes de eneste Gudsosbenborter i det gamle Testamente hænge sammen med Frelsen i Kristo, Mensighedens Trofælelse. I Mos. 3. 8 osbenborter Gud sig i Va abiges for det hænde Mennesket, ikke blot for at fo lunde det Strof, men tilige for at fortænde det Fortællingen ved Kvindens Sæd. Og naar han i Mos. 6. 13 osbenborter sig for Noah for at behæde ham Sandstof ved Dom er det stort, hvældes og har dette staa i Sammenhæng med Fortællingen. Menneskelægningen, i hvilken Sand v har maatte en saa frugtfuld Vorde, at den man giv v hen til Hævergang, bliver vel udslættet af Verden; men Udsættelsen fuldkommede paa en Tid, hvor der endnu er en reiselig til, som kan blive reddet og ved h' em Menneskeheden kan blive reddet og bevaret for den forståede Frelse. Hvæledes er Sandstoden paa somme Tid en Domme og en Frelsens Gjerning. Menneskelægningen udslættes, for at den kan blive op holdt, deulnes i Glodens Vand, for at den kan blive renset, henfloses i Døden, for at den kan blive ført paanly-Dilysch. Og behører jeg at sige, hvor nære him Guds Besøg hos Abraham 1 Mos. 18 berenger sammen med den tilkommende Fortælling ved Kristum? Om Saran endnu vil han en Son, derhaa beror alt; thi ikke sta Hægert, men fra Saras Son skal Hælestren stamme. Vi se Hæbel som Vor der kommer for at fo lunde Abraham, er Pant paa Jesu Kristi Hæbel. — Og saa ved Guds osbenborten i Mos. 32. 24 er det Fortællingen, der ejerder. I den Farvæld Time, hvor Jakob er sit og hæs Dio truet af hen i Haetog fremmede Gi. u. hvor det ejerder, o. v. ergen hine gammelighedsrammende hem, det nu er forbi med den Fortællingen

Fælighed, som hælder over Jakob, hvor det altsaa staa om hic mit Jakob, men Verdens Frelse og Li, der m. hæder han ej nævnes i Guds Habe. Det er ikke til tage sin Bevisgæld fra ham.

Gaaledes hænge alle hine Guds osbenborter i det gamle Testamente sammen med Guds nyttestamentlige Habenborter i Kristo. De ligge alle sammen paa den Ven, hvilket Maal er Guds Mensighedslivet, og er de eneste Straaler, som behæde din hellige og mest stræidente af alle Hædere. Hæder i denne Gudsosbenborter i det nye Testamente ligget Mennaben til, at Gud i det gamle Testamente ikke blot osbenborter sig for Mennesken, men osbenborter sig for mennesket. Og hvældes staa da denne Guds Habenborter i det gamle Testamente ikke blot i noget Modsigelse med hans Habenborter i det nye, men er meget mere et Bevis paa, at det gamle Testamente Gud er den samme som det nye Testamente: Frelsens Gud.

En Rettelse og lidt til. (O. J. Hansen.)

I „Alt-religionstidsskrift“ — debattet — saaer der: Stolen: Sal vare: Stolen. Læren er Stolen's Tjenere. Hvis hæder Stolen. Det er jo Lærebøger, Lære og Lærlingerne, der udgør den hele Stolen. Men det, som er ligejam Stolen's Stolde i jo Lærebøgerne — efter disi man og Sal jo Stolen og Undervisningen domme? En troende Lære kan og tæt ikke modsigte (mønsterlig) det Bibelstridende, der maatte findes i nogen af de Bøger, der er autoriserede Lærebøger — han har ikke denne Ret. Heller ikke har han Retten at vidne for Sandheden, som Læret i Stolen. Ultimæt hæde negativt og objektivt med han være uden Bionesbyrd, vel at næste som Læret. Han må være „pure passive.“ Lærebøgerne fører an —; er han bisæt i alle Stryder religionstidsskrift — eller kan de overhovedet være l. l.

Døched kan ikke helbredes — vist løbte Stolen, da jeg ikke har set den engelske Ed. af Gott. Der er dog en Stolen af latinske Læret, og det er ikke Sandheden, der er vist. Stolen betegnes ofte en betydelig Litteratur af Christianiteten i den vestlige verden. Når denne Stolen betegnes, men den er en del af den latinske litteratur i vestlige verden, og ikke en del af den engelske litteratur i vestlige verden. Det er dog en del af den latinske litteratur i vestlige verden, og ikke en del af den engelske litteratur i vestlige verden. Det er dog en del af den latinske litteratur i vestlige verden, og ikke en del af den engelske litteratur i vestlige verden.

LOCAL STEAMERS

— VICTORIA ROUTE —
Thompson Steamboat Co.
THE NEW MAIL STEAMER
"MAJESTIC"

Lv. Tacoma 7 a.m.,
Ar. Victoria 3:30 p.m.

Lv. Victoria 5 p.m.

Ar. Tacoma 6 a.m.

Daily except Sunday.

WHATCOM ROUTE.

Steamer "Sehome"

Leaves N. P. Dock at 2 p.m.
Tuesday, Thursday and Saturday,
and Steamer
"State of Washington"

Leaves Yeater dock, Seattle,
10 p.m. daily except Sunday,
carrying passengers and
freight for

EVERETT, ANACORTES, FAIRHAVEN,
WHATCOM AND BLAINE.

Connecting with railways at
Anacortes and Whatcom.

DODWELL, & CO., Ltd.

General Agents,
625 Pacific Ave. Phone Main 98

Cialisgs.

Herr Peters bører på indenrigt land
i Wil fra Portland er tilhæng. Her
nærmere Udberetning følger d.

J. W. Johnson,
1529 Fifth Ave.,
Seattle, Wash.

H. V. ROBERTS,

Candler.

Crown and Bridge work & Specialty
Call and get prices.
Room 206, 2256 Pac. Ave. Tacoma

FIRE INSURANCE

F. W. GASTON,

Luzon Bldg. cor. 13th & Pacific Ave.
TEL. MAIN 303, Tacoma, Was

Netop Ankommel.

Et Stort Udvælg

— Af —

Skolebøger, Bøger, Selmbøger

"Hymubooks" og andre Bøger
stillet til Salgæver af

VISCHL AND ECKERGK,
Stationers & Booksellers
1305 Pacific Ave.
TACOMA, WASH.

PACIFIC HEROLD,

Udskrifstidsskrift

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør,
assisteret af

Kev. J. Johansen,

Kev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnement-Vilkaar:

Ett Aar.....	50 Dkr.
Seks Maaneder.....	25 Dkr.
Fil Europa pr. Aar.....	75 Dkr.

Adresse: PARKLAND, WASH.

Brevvitt:

Alt bekræftende Bladet sendes til Pacific Luth. Universitets Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Belægning. Send den højest i Money ordor eller lang 50cts. i Selsk i Brevet.

En eller To Centr. Træmærker modtages også. Men Træmærker på 5 eller 10cts. kan vi ikke bruge.

Nordiske Meddelelser fra Nordiske Settlelementer og Menigheder modtages med Taf.

"Thi Guds rigtige bestyrke ikke i evn, men i tro." 1 Kor. 4. 20.

Thi forsøg er vel en dobbeltforsøg for dem, som ikke fortalte, men for os, som ikke talte er det en Guds forsøg. 1 Kor. 1. 18.

Thi betragter brøder, eftersind, at ikke mange vilde efter hjælp i, ikke mange mulige, ikke mange fornemme er fulde, men hvad der er daaerligt i verden har Gud uvalgt for at bestjæmme de vilde, og hvad der er strobeligt i verden har Gud uvalgt for at bestjæmme det sterke, og hvad der er lavt i verben, og hvad der er ringeagtet, og hvad der er intet, har Gud uvalgt for at tilfældigtjæste det, som er noget, forat intet skal være sig for ham. 1 Kor. 1. 26-29.

I vor tid, da Guds ord bliver set foragtet, ikke retsaa den maae, at folk fornegter det, man paa den maae, at man ikke bryder sig om det, og ikke vil anstre det, hvilket der ogsaa sam en naturlig følge en foragt for Guds ord.

og en overordnede ligeværdi for den ene side forsonenlæb.

Thi er det tilfælde, som ogsaa viser det vil indse, at det er Guds sine paa jorden og de enkelte fodsomnigheder, hvori denne, opretholder Guds ord pædikten, som holder stoler og sondage-stoler gaaende, som ubeanner præster for sin foldebægning og sender missionærer ud til hebdalugelendere. Derfor som der ikke i forbundetider harde været menigheder, som udsendte misionsmænd, da vilde vi i eabnu have været hebdalinger. Tross paa det, fjære ven!

Og dermed der ikke harde været menigheder, som oprettede stoler og ubeannerne præster, saa vilde mange af de

Guds ord og faste sine børn undervisse i frihedsommers færdigheder, været uden sandan bejening.

Dog skal nu prædikenbedet holdes vedligo og Guds ord blive bevaret i blide og for den oppokkende slægt, saa maa der menigheder til for at dette kan blive gjort.

Derfor kommer det at ingen saaet frijsen vil i længere tid kunne haas udenfor menighedsforbindelse idet at luge støde paa sin sjæl. Ja det er et stort værgømaal, om man i længere tid kan vedblive at være en kristen uden at slutte sig til en kristen menighed, naar man har anledning dertil. Thi Herren lagde daglig til menigheden dem, som blive frejlige, heber det om de første frijsne.

O. W. Q.

Tapt og gjentunden.

(Fortællelse.)

En frist vind blæser henover Heden, over den hvælvet sig en stor, flues-høvorshimmel. Utlænge Værlæt stiger op, undiskelelige paa Sange. Omvejledning paa Hævet er der ju ikke, daa er Jordens, blaa er Himmel. Virkognene med de unge, glinsende Blaade hænge friske og blæde, vugge sig og hælte i Luften som en Pig's opslukte Fletninger. Paa Værlæt sidder en gammel Stiftelse med et stille, næsten ubetegnligt Ansigts og hævet til hændes. "Kor el Bar", hvilken blomstrende Ansigts vendt op mod hænde. Med sine fingergræsler synes den gamle let henover Baarts Taf; hun føler den over sig flere Vand, med Fingerne tæller daa Gjerningenes sine Blaade og den find jo mede Kajse; hun dræser Baarts jæde Mund med de blæde, friske Vand og lægger Haanden under den

runde Rind. Derpaa suffter hun dog og figer til sig selv:

"Hvor har du nu smidt din hærtige Gud beskytte dig i din Øjenhed!"

Derpaa figer hun helt: "Gaa, Anna mi, nu ved jeg, hvordan du ser ud, nu staar dit Ansigts flert og tydeligt for mig baade ved Nat og ved Dag. Du maa du ogsaa fortelle mig, hvordan der ser ud omkring os. Hujet hænder jeg alt, du har jo vist mig om overalt, og jaas de store Øjne og den hvide Spis. Hvad er det for Tær, hvorunder vi kæber?" Imidlertid beskytte hun den glatte, hvide Kirkebæk, og nillede med Hovedet, som om han allerede vidste Besked.

Barnet begyndte nu at fortælle, men var snart forbig med Stilleringen af den omgivende Natur, hvormed der jo juist ikke var meget at berette. Men besto mere vidste han at fortælle om Hunnen, der laa ved hendes Hæber, og som, saa ofte dens Rana blev nævnt, løbbede Hovedet med de sorte, glinsende Øyne og lønede med den hulstede Hale. Spis var jo Burnets eneste Legeskammet. Eiden Moderen blev sygelig, havde den lille Anna imellem været alene med han ude paa Heden, og de to var blevne udstillelige. Anna delte sit Brød med Spis, og Spis fulgte hende Skridt tot Stejd om Dagen s, saa hun hæbede Geng om Nationen. Saaledes varde Barnet meget mere at fortælle om ham end om den Himmel og Jord, der omgaa hende.

Den gamle hørte taalmødig paa den bornlige Stæder. Derpaa begrundte hun at tale om den berigede Mørke, om hæbog trofaste Hjærtelighed, hæbdes Taalmødigeb og Hæbhed og forståede med Indberlighed og Varme for den bornlige Ejendom at denne Hjærtelighed aldrig vilde ophøre; sagde, at hun maatte øre Målet om en saadan Hjærtelighed og aldrig glemme, at hun arter fulde i mine til Moderen, som da vilde spørge: "Anna mi, mit fjære Barn hvor har du været? Hvor har du bestillet, efterat jeg kom dertil fra dig?"

Den gamle løftede be glansende Øyne mod Himmelens, det var som om hun, trods sin Blindhed, kunde gjennevne det blaa Hørereng, hun talede med højte Stemme i et i rumberlig dænligt, enfoldigt Sprog om den evige Lyd og Talskab, i hvilken Moderen nu leverer hos sin Ørte, og endelig tilfældede hun: "Vi stille altid vores hæder her."

Hun stod op, tog Burnets Hænd og gift ind i Huset med hende.

Gedjendtgjørelse.

Oregon Special Konferencens medber, om Gud vil, ifra 4de til 7de Mars i Astoria, Oregon.

Godehandlinger:

I menigheden.

1) Beflignelsen af at tilhøre en menighed.

2) Beflignelsen af at gaa til Herrens bueb.

I Konferencen.

1) Prekt til Gæbebegjeg.

2) Prekten frem Missionæret.

3) Bibelsk Blaade at samle Pengen til Kirkenes Gjæremål.

C. W. Holden,
Sekretær.

Bedes bemærket.

Til Jacobine, som har faaet os Penge til at betale Stat med og ikke endnu modtaget sin Kvittering, hylber vi at sige, at Statten for 1901 saa ikke betales før den 1he Marsdag i Februar. Dan maa altid ikke blive utsaalmødig om Kvitteringen ikke sommer før i Slutningen af Februar eller først i Mars. Vi skal ogsaa ikke være villige til at betale Stat for Jacobine som maatte anføre vor Ej-nesse i den Anledning. Mons Raubion, Rådsser.

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST.

TEL. MAIN 285 TACOMA

Paa grund af, at jeg maa gaa til Østen, har jeg besluttet at stanse med min skoforretning i Tacoma.

Alle som ønsker rigtig gode sko eller stöveler meget billigt kan faa dem her.

Alt jeg har miaa sælges

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave., Tacoma, Wa.

De forste Træde var spundne om Unnes Hjerte, der drog hende mod oven, til Gabeten i Himmelens! — Og til bløde forste Træde krydte sig mange, mange flere! Naar den gamle sag ved Køffen, og Barnet paa en Stammel ved Siden af og sag og syede eller stiftede, da fald den helle Hjertet om Guds Rige i ene, simple Ord fra de blege, salvede Gaber. I Stole kunne Hedebarnet ikke komme, Beien var alt for lang; Hjemmet moatte faa aldrig muligt erfaaet Skolen. Manglende emb., efter menneskelig Maletst., meget paa en nogenlunde fuldstændig Undervisning, — om Gud var dog Barnet vel undervist og godt avet i den hellige Bedekunst.

Ven Josef! hoordan var det med ham og hans Syndet i Begyndelsen frugtede han for den gamle. Hun havde noget i sit Øksen og Ansigt, hvorfot hun moatte hale op, men Friheden var ham for megtig. Det var rede ikke længe, saa gik han om Sandagen den døde Bei. Da han først Gang kom hjem ved Middnat og endnu sandt den gamle veninde paa sig med Vampen ved Køffen, da det forhærdelig alvorlige Ansigt, med de livlige Øyne, spægrende og bebrænde vendte sig mod ham, da gik Hunnen over til Frøget. Hun tog sagte op, gik ham imade og mærlede straff paa den helle Windbunst, hvor han havde været, og hoordan det var sat. Hun sagde ikke et Ord, men i hendes hele Venen laa en juu hæft ubalt blødt i Modbydelighed, at selv en herrelæt moatte være det. Med ubstrukt Arm pegebe hun paa det jovende Barn og løftede truende den blege, afmagrede Finger iuetret. Derned blev nu Josef vistnok ikke omseende. Men den gamle havde dog sin egen Maade. Guds Ord, hvormed hver Dag blev endt efter hendas Ankomst, sit fra nu af en alvorligere Tone, hvilket maatte finde sin Bei til et fuldbesidst Hjerte; og hendes hemmelige, stille Forberetning var ligesaa uderlig som hent: „Jeg slipper dig ikke, forend du velsigner mig!“

Det varede vistnok længe før Husholdelsen kom, og Tilbagefald ubeblev ikke, men det blev dog efterhaanden anderledes. Josef erfjendte ikke blot sin Sond, han hjørpede for at overvinde den forstørrelseste Magt. Den blinde gammel, af Gud velsignebe, Mærcærelje og Barnets opblomstrende Unde viste ham redbende Hænder, imade og frelede ham fra Forberedelse.

Gældes hæde det nu en ganske Guds os af sine Datter, paa der kan ikke under de gjenskaffede Øyne ses man slaget begyndte, men den Slag var

Fred i Hjerten paa Heden. Mæren kom og gif, og da Anna blev albre, funde han idemindst i den gode Størstid højre den nærmest liggende Vandbystole; da Confirmationskunstvæningen begyndte, funde alene den forhærdelige Snestorm, der paa Heden gjor alt urejlomt, hindre hende i at møde frem. Gæld funde ikke vind og Vær afholde Anna fra at besøge Undervisningen, for hvilken hendes Ejæl hænde en Modtingelighed som saa.

En tre til fire Aar funde vel nære hengæst siden hin Hitten, da den gamle fængede Rabogen med: „Og han skal befale sine Engle over dig, at du ikke skal støde din Fod paa nogen Stein.“ og Josef som sædvanlig lednaede Vigens fuldstændende Sang med Violinen. En liben Stund sad man stille sammen.

Ude laa en mørk Novembernat over Jordens og vindens blæste med heftige Stød mod vinduerne. Kvæerne drog med forsigtig Finger Træden fra Køffen, og Josef var hæftigst i Donkærgangen med en Strofning. Bludsiglig intet alle. Det var ikke som et Strig, der hænde med vindens! Gæld var det et stjærende Kvæl fra en Natagle, der drog over Heden! De luttede. Da, endnu engang, forsvare, men nærmere. Derned blev alt stille!

„Gaber!“ sagde Pigen, idet hun stod op, „det er et Menneste, der er kommet voet fra Bei; vi maa afsøge ham, han funde halde i en Vandgesæt og komme til Ejæl. Husket du endnu, da vi for to Aar siden funde den gamle Jæde med Haffen? Liben vor Ejælp vilde han videlig være omkommen.“

Josef var tværbaadig. Da sagde den gamle: „Maanen maa ret snart gaa op; I kunne jo tage Hundten med; det kan ikke være langt herfra, ellers vilde Binden have overdrovet Striget. Jeg skal stille Lampen i vinduet. Jævist maa I gaa; det maa ikke forgives med bede: „De, som er paa Bildspot, bring dem i Hus!“

Josef og Pigen gik ud i den mørke Nat. Et sovgt Økin paa Horizonten visste, at Maanen var nuværende at gaa op. Hundten sagde højt glænde foran. Pus i Engten blæsede utsigtsblik og bid og bid og træde med at løgne i den heftige vind, indtil Josef bestredte den med sit Knækkelsjæl.

De gik frem og tilbage paa Heden. Ingen Pus lod sig hære uden den jænde, hylende vind. De sieg op paa

Stene og som havde været Græssted for en følgingen Slægt.

Diet hænde varenst sig til Ejælet, da den opgaende Maane gjor en snag Løftning over den vide cubeløse Hede. Anna var altid nogle Strid foran. Hendes Hjerte var aldrig støt, naar hun væntede paa en forslæbet og forstøttet Ejæter. Men det var ikke alene dette, der berørte hende; hun var saa uderlig tilmede, som om noget ganske iærligst skulde hænde denne Nat.

Gæld og Datter stod paa Stjærgåsen og stude spægrende og forstærende udover det lærte liggende Vandstæd. De imaa Vandstæder i Torvehusen blæsede luft op mod dem. Anna rostebe af Angst; tank om den ulykkelige er styrket ned i en af dem og, for mat til at kunne hjælpe sig selv, omkommer i det moradlige Dubt!

Bludsiglig hører man Hundten gis nærlæg.

„Hon har fundet ham!“ røbte begge som med en Mund, og hurtig løb de i Rejning af Ejælen.

Det, — set ved Randen af en saabandet Jordbænk, hvor Torden var portoaret i en Ræp Fiskant, der laa en Stikkelse ubränt. Josef løb Ejælet fra Engten salte paa ham. Det var en usædvanlig værd, en Vandter med Strappe paa Hænder. Han var falden fremmed paa den ujordne Jord; han maatte vel have forvistet Hoben i Eneren og i den lange Syng og i Dødsdragten ikke formaaet at rette sig igjen.

Med Forberedelse saa Anna, hæftedes Hovedet, med lange, nedhængende, mørke, fristet Haar hængte udover Randen af den dybe Græst. Et enestrikt Strid til, og han vilde være styrket ned. Da mindedes Anna, hvad hun nu harde hælt: „Hon skal befale sine Engle om dig, at de skulle bestyrke dig paa alle dine Veje.“

De løftede paa den livlige Stikkelse, jaans Ansigt vendte mod Ejælet.

„Er han død?“ spurgte Anna bange.

Josef tæmpledæde og lagde Øjet mod Brystet paa den døde Stikkelse.

„Hon levet,“ sagde han, „Hjertet slør, men met og langsomt buurledes stal vi brænde ham bim! — alene børret jeg ham ikke.“

„O, Gaber!“ joerede Anna, „jeg er jo stærk og kan bare med; vi givet os til! Gud vil hjælpe os! Lad os fælles i Guds Havn!“

Josef løste endnu engang hænderne ud af hænderne og viste ejæret tilbage. Mægtet var ikke ubeklædt, — Lubben farvelde, og liget ut hæmmede efter Luft. Hul-

mægtede Blægger. Vandten, fra hvilken Gabet satte tilbage, var hæt og klar, de stærk Dienbryg var set sammentrukne, om Rind og Gabet fruisebe lig et ruft, blæst Slægt.

Var det kun blomstelle, som havde frembragt saadan Slappelse i bløde ungdomsmægtige smulde Træ? — Eller var det Gogdom? Eller et vilde uendtligt Liv?

Raanet Hjæl var ubrugelig forsat paa dette blede, fløjlne Ansigt. Hun havde endnu aldrig set et sådant Menneskeansigt. De raa Mæurer og plumper Tørst hos Drængene og Søndrene i de nærliggende Vandbrygter, deres plante Gyng havde altid for hende haft noget frastødende ved sig. Men her sollte hun en varmt Deltagelse, ja, en megtig, fremsværende Hjælpe talte i hendes Hjæl for den forstyrrelse.

Hun blev valgt som af Dragene af Gabets Stemmme; han lagde begge Hænder om den bevidstløses Legeme og bad Datteren laste med.

Hun beklæde sig ned, bænge og bog beslæt som lagde hun sine Arme under Hænderne Stalder, saa hans nedhængende Hoved fandt Statt ved hædet Bryst.

Det var ingen let Burde. Tog, Lampen, der var stillet i den gammel Bindu, lyste for dem i ikke lang Mænad. To Gange moatte de lægge sin Burde ned for at hvile ud, og Anna fræsede da ned og stættede den unæde Mandes Overlegeme, saa hans Hoved hvilte i hendes Ejæl.

Undelig næede de Huset, hold Dar allerede var vildt anbræt af den gamle. Hendes fine Øre havde forstørret hært de tilbageværende tunge og langsomme Stikklog forstaaet, at de var en Burde. Det maatte være et Menneste. Hun havde sejret et Leje i det tilstæbende lille Kammer. Dic vildte hun de to Barrene, som forsigtig lagde den forstørrede paa den simle, men dog renlige Seng.

„Det er en Haandverksværd, som har forstørret sig,“ sagde Josef. „Vi fandt ham besidst ved den nærmste Bygdebom. Endnu viste han sig ikke, men han vil nok snart komme til sig selv igjen; det forekommer mig, at han allerede bewæger Dienlangene. Naar han har sovet ud og styrket sig, vender han imorgen træfig vider.“

Men de uræde Dienlang aabnede sig ikke rigtigt vendte Vandbrygterne tilbage, og Brystet arbejdede urælig, liget ut hæmmede efter Luft. Hul-

suaret fuldt og fulgt. — Suaret mat og suarende. I Finnsjøen bleste man en Bauten og Trætten, og Tindingerne bændte feberbed.

"Denne er ikke blot økkenster efter den lange Vel," saade den gamle, "han er svag, babsing! Gaa sun til hvile, jeg bliver siddende hos ham, og hvis noget forefalder, vær i jeg eber."

Den blinde bælte sig over den unge Mand, følede paa ham og lyttede, hvorpaas hun hovedrygsteude og med alvorlig Mine satte sig ved Siden af Sengen.

Borts.

Jul i The Big Bend.

Jo, der er jo efter forlydende af alle baade alt og vist, som mene, at vi heroppe mellem fjelrene, i "The Big Bend Country," lever etlings visdomsliv, boende i telt og gennem den jagtstien og til sidst sammen med indianerne, iste at tale om, at her ikke findes presten prest eller bagn.

Derfor vil det niet ikke slabe om den lille blinde „Herold," naar den fortærling, vil bringe en hilse til mit og hjælpe fra disse tragter.

Ja da! Vi har baade preest og bagn til i begyndende og senigheder, jam niet ikke behover at lybe i sjul ligeoverfor derek andre fælighedsråder nede ved floden.

Det er vel ingen forståede fælighedsråder endnu, men de kommer nict med tiden; en pen lidens præstebolig har man jo allerede i flere steder haft og alle i dette vidstrakte land forjøger efter evne og erfjendelse at løfte arb. idet toe den mand, som Gud har sat blandt dem for at forlunde dem det glade budslab om Guds rigtige hjertelighed til fattige jændere, evançeliet om den uberimede, frie naade i Kristus Jesus, som der klinger fuldtonende a'ene i vor gammelutheriske fæste.

Og disse menigheder o' fædre har de også i år været med om at fejre vor hjerte Herres og Freises fødselsfest og blandet deredt stemme med jubel-sangen, som var lydt nu i over nittenhundredeaar uboet jorden, saaledes som:

Englene sang den
Færd for mørkens døde.
Gjent fra hjel til hjel det løb:
Fre over Jordet!
Voreske sind die!
Og er en vug for jer id.

* * *

Julen begyndte for disse Iredie med en Kursus.

gudstjeneste fæerde Sondag i Advent i Maria Engelsens hus nær Brodøg, hvor de her boende Skandinaver var samlede om de glade Julsange og besvigt unge jul-budslab: Guds Hjertelighed i Kristo.

Efter prædiken holdtes festfæstningen og højrede høredt fast og gært. Af, det er sun sjæl en disse hjerte menigheder kunne have anledning til at samles om det rene Guds ord og de uverkafslæste Sakramenter.

Efter Guds sakret i imledes man om et hjæltigt bælt bord og om eftermiddagen sad man sammen i gemtlig samtale, til præsten maatte øjne sig iford i hjemreisen til Wilbur.

Tu saa præsten tog fornæ, blev han glad overvasket, idet en af dameene paa sammeleje Brodørbameres vegne overlevere ham en passe, der ved hjemkomsten viste sig at indeholde et kostbart alderhjælpt med alt tilbehør til hans forte.

Juleaften fæerde præst paa intetvis i hjemmet sammen med sine hjerte ved det unntede granske, med julsgangen og barnslig samale med de sunne, om ham, som blev i frubben lagt, og de sunne sine fraaede.

Tar højstegn julenræt og blæste julegærtne fændtes ha en lækker græsstol til præstet og to lække stolbare, en dinet til mor, begge dele fra Vindeforseningen i Sherman o. Wilbur, samt ungdommen i Wilbur fr. ds. Maal, der blev vel en glade „far" i øede sin rigtig i den jætte stol, der var fæst med det udflættelige bælt, al den var for præsten og ingen anden og „mor," hus funde iste nocken godt, sig over de øne gardiner. Hun havde net et par gange i dagen for jul synedes at mæle hedens bamer var i mindig nærværende, naar de absolut skulle have rede paa, hvod hun havde i sine posser og fandt det også lidt underligt at fæbmanden ikke visde han gardiner paa ingen for seure; men nu fandt hun ud at det var en sammenhæng mellem følgang af de hjerte bamer, som voldsomt præstemor regnede frem og tilbage for at se om munten ofte skulle saa til til nye gardiner, naar deres det nødvendigste var fæst, og paa den et bane for at hun skulle gaa hen og fås nogent. Ond signe de hjerte hjerte.

(Wier)

250,- abonner paa „Herold;" sun 50

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Birkerterminen ved Pacific Lutheran Academy begyndte den 1. Januar.

Stolen tilbyder de jævnlige kurser.

I. „Preparatory Course," der i det væsentligste suarer til 7de, 8de og 9de Grade" i Common Stolen. Dette kursus er særlig opstillet for unge Clever suare Andre, der suar tilbage i de almændelige Høg, der læres paa „Common" Stolen. Til Optagelse i dette kursus træves ingen Ekamen.

II. „Normal Course" paa tv. år. Dette indebefatter alle Høg, som hører til en First Grade Teacher's Certificate. Til Optagelse træves, at Bedkommende skal være vel hjemme i de almindelige Common, Stole Høg. Graduerer fra vort „Preparatory Course" til et tilsvarende kursus ved en anden ansetheds Stole optages uden Ekamen.

III. Stolen tilbyder ogsaa tre forskellige „College Preparatory" Kurser, suaret paa tre år:

a) „Classical College Preparatory Course," der indebefatter alle de Høg, som træves til Optagelse ved et Classical College.

b) „English Scientific College Preparatory Course" indebefatter alle Høg, der træves til Optagelse ved en jaalbåt „School of Science."

c) Luther College Preparatory Course, der gør den nødvendige Forberedelse til Optagelse ved det nordiske Luther College i Decorah, Ia. Dette kursus er særlig opstillet for saadanne, der ved Stolen er der flere familiær, hvor Disciplene kan føre sin Vest udfort paa meget rimelige Biller. Denne Maalede har de fleste godes Høg, som er ved at få et godt pris.

Til Optagelse i de tre sidst nævnte Kurser træves, at Bedkommende skal være nogenslunde vel hjemme i de Høg, som læres paa „Common" Stolen. Disciple, der suar tilbage i et eller flere af disse Høg, kan erholde den nødvendige Forberedelse i vort „Preparatory Course," der er særlig indrettet for saadanne.

IV. Commercial Course er særlig indrettet for saadanne som vil have Bogholder eller Kontakstift.

Disciple, som har en nogenslunde god Commen Stole Uddannelse, kan blive færdig med dette kursus paa et år. Ved siden af de v. allerede nævnte Kurser er der også et fuldkomplet Kurser i Piano, Orgel og Sang.

Desuden Winterterminen vilde undervises i følgende Høg: Engelsk Literatur og Grammatik, Arithmetik, Algebra, Geometri, Rætl. Læring,

og Grammatik, Træ, Latin, Græsk, Historie, Religions, Bogholder, Monk-nabbi, og Sang. End Stolen af højre bliver der også Cristianitetsfor Nylomere og andre, der forhaanster at lægge sig efter at lære det engeleste Sprag. Desuden bliver der Egtræflæsset i andre Høg, hvor det viser sig nødvendigt.

Da der er monæ, som ikke er i stand til at være tilstede fra Begyndelsen af, er Stolen sualedes indrettet, at saadanne kan komme ind senere og suar tilgang til de Klasser som er i Gang.

Stolenret er inddelt i tre terminer, hvor paa tre Maalere. I Stolenretne betales der \$15.00 per Termin, eller 5.00 per Maalede. For opdrift og opvarmet Værelse betales \$6.00 per Termin, eller \$2.00 per Maalede. De sidste to år har Disciplene under Væretnes tilsyn deret en jaalbåt „Boardsing Club". Paa denne Maalede har de fleste godes Høg, fundet kost til den virkelige Kosten. Saaledes var Gjennemsnittsprisen i højt \$21.00 per Termin eller \$7.00 per Maalede. Udgifterne for Stole, Kost og Logis for en Termin vil saaledes ikke overstige \$42.00. Hertil kommer dog og Værelse. De nødvendige Bøter kan fæbes eller læses ved Stolen til meget højt pris. I nærheden af Stolen er der flere familier, hvor Disciplene kan føre sin Vest udfort paa meget rimelige Biller. Hver Disciple erlagger \$2.00 om Maret for Værtihuset.

Het kan desfor trogt siges, at alle Udgifter ved Stolen gjennem en Termin ikke behover at overstige \$50.00. Dette indebefatter da baade Stole, Kost, Værtihus, Logis, Bøter og Værelse.

Før Catalogen og nærmere Oplysninger henvende man sig til Stolen's Besyret R. J. Hong, Parson, Wu.

Universal Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Universal Hus ved det nye Udstillingssal for Emigranter i Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Bastor G. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og hara Emigranterne til med Raab og Taab.

Det, som kommer fra København, har en Bælt Line Street ca. lig 100 m.

Parkland-Nyheder.

Miss M. Skjervem har været paa Sygelisten deune Uge.

+++

Mr. Joh. Andersen har lejet A. Wilsons Plads et Aar til.

+++

En af Skolens Elever er syglig, dog ser det ud til Bedring.

+++

Street car Kompaniet har bygget et nyt Depot i Brookdale.

+++

J. K. Stensrue arbeider nu som Handelsbetjent i J. Brottens Butik.

+++

H. L. Swanson, der før boede i Brookdale, men nu arbeider som Smed i Tacoma, er nylig død. Han faldt pludselig død om paa Verkstedet.

+++

Vor Musikklerinde, Miss Thorson, holdt sidste Lørdag Aften en vellykket Koncert ved Skolen. Den var dog ikke saa vel besøgt, som man kunde have ventet.

+++

C. Rostedt, en af Parklands nærmeste Farmere, der flere Aar har været i Klondike, skal snart flytte til sit forrige Hjem, som nogle Aar har været beboet af O. G. Storaasli den yngre. Rostedts Kone og Børn, der under hans Fravær har været hos sine Folk i Finland, kan snart ventes tilbage hid.

+++

I Skolens Ungdomsforening skal Pastor M. A. Christensen imorgen Aften holde et Foredrag over Emnet: Kristen og Jøde. Musik og Sang hører ogsaa til Programmet. Derefter vil Gymnastikklassen vise sin Færdighed i Basketboldspil. De vil prøve at beseire en Del Gutter fra Statsuniversitetet i Seattle. De kommer til enten at vinde eller tabe. I begge Tilfælde kan de lære lidt bedre at kjende baade sig selv og andre. Ingen bliver kroset uden at han ogsaa kjæpper lovmaessig.

Fra andre Kanter.

En norsk Dampbaad forlod nylig Tacoma Havn med en Last af 169,614 Bushels Hvede værd sat til \$112,000.

+++

De Forenede Staters Transportakib Dix ligger nu i Tacomas Havn og tager ombord en stor Ladning Hø og Havre, som skal føres til Manila.

+++

Filipinerne har Brug for endnu et tusind amerikanske Lærere i sine Skoler. Det ser ud til, at Sivilisationen gaar frem med hurtige Skridt; dernede.

+++

Miss Stone, den tilfangetagne amerikanske Missionær i Salomika, Tyrkiet, er nu endelig sat paa fri Fou igjen tilligemed de øvrige Fanger, som sammen med hende blev grebne af Røvere.

+++

Opn Menighed holdt forleden Lørdag Eftermiddag sit Aarsmøde. Omrent alle Embedsmænd blev gjenvalgte. Ønskeligheden af at søge en ny og bedre Plads for Menighedens Kirkegaard kom paa Tale.

+++

Tacomas 25 Millionerselskab har fået et Tilbud af \$100,000 fra Everett og \$125,000 fra New Whatcom for at anlægge sin Forretning og Verksteder i en af disse Byer.

Hvad gjør ikke tykken for Penge? Og et Selskab, som eier 25 Millioner Dollars pleier at anses som store Velgjørere, hvisomhelst deres Skygge viser sig.

Rettelse.

I uende Linie fra oben i Stoffet Større ber: vilde forberlige sig paa ham; Hal sørre: vilde han forberlige sig paa ham. I den femogtyveste Linie fra oven Større ber: Die; Hal sørre: Eine.

Til Christian Cooper.

J. L. Jensen, Captain, 31.....\$1.00
G. O. Gridion,
Raahjeter.

Gud glemmer ikke.

En gammel Mand som til en Prest sagde over, at Gud ikke synes at nejhem bedes nu sendt til Past. L. ville bare høre Bonner. Da svarede Larsen, Parkland, Wash., der et Bar-Gridion: „Gud hører alle dem, der nejhemmevis Raahjeter, ikkefor, som beder med Træ, dog giver han os ikke for, til Mr. G. O. Gridion.

Mærkt:

Gaver til Parkland Lutherse Bar-eg flægde over, at Gud ikke synes at nejhem bedes nu sendt til Past. L. ville bare høre Bonner. Da svarede Larsen, Parkland, Wash., der et Bar-Gridion: „Gud hører alle dem, der nejhemmevis Raahjeter, ikkefor, som beder med Træ, dog giver han os ikke for, til Mr. G. O. Gridion.

Chr. Rønne,
Editor.

The . . .
Illustrated Home Journal.

Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted al. over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
St Louis, Mo.

DR. J. L. RYNNING,

**FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.**

**OFFICE HOURS: 2 TO 4 P.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.**

**TEL. | OFFICE BLACK 1391.
RES. WHITE 81.**

TACOMA, WASH.

ABONNER

PAA

Herold.

50 YEARS'
EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &c.

America's leading a station and corresponds most closely to ascertain our opinions from Writers and Inventors in probability patentable. Communications will be acknowledged. Handbooks and Patents sent free. Patent Office, New York, N.Y., and Scientific American, New York, N.Y., receive special notice, without charge, in like manner.

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Price, \$1.00 a year; four months, \$1.00. Post by all express companies.

MUNN & CO., 261 Broadway, New York